

Diurnenge XXVII (A) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 21,33-43): En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Escolteu una altra paràbola: Hi havia un propietari que va plantar una vinya, la va envoltar d'una tanca, hi va excavar un cup i va construir-hi una torre de guàrdia. Després la va arrendar a uns vinyaters i se'n va anar lluny. Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus servents als vinyaters per rebre'n els fruits que li corresponien.

»Però els vinyaters van agafar els servents, i a l'un el van apallissar, a l'altre el van matar, i a l'altre van apedregar-lo (...). Finalment els envià el seu fill, tot dient-se: 'Al meu fill, el respectaran'. Els vinyaters, en veure el fill, es digueren entre ells: 'Aquest és l'hereu: vinga, matem-lo i quedem-nos la seva heretat!'. L'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar (...).

La "Paràbola dels vinyaters homicides": una estació del "Via Crucis"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui Jesucrist es dirigeix directament als qui millor deuriem haver-lo conegut: els grans sacerdots i els ancians d'Israel. El Mestre —amb la seva habitual pedagogia— se serveix d'una comparança, en la que anuncia ja més clarament el seu destí: la Creu. Jesús, el Fill de Déu, serà foragitat fora dels límits de Jerusalem —la seva estimada "vinya"— i allí serà matat pels "vinyaters", que no han volgut reconèixer-lo.

Les paràboles, bo i deixant traslluir el misteri diví de Jesucrist, susciten contradicció. Quan assoleixen la màxima claredat —com en aquest cas— quasi es transformen en estacions del "Camí de la Creu". Més encara, formen part del misteri de la Creu. Finalment, allí, des de la Creu, les paràboles es desxifren

definitivament. A la Creu Jesús ja no ens parla amb comparacions: és Ell mateix.

—Senyor, us prego pel món, per tal que us conegui i no us temi, Vós que sou la llavor que ha caigut per a morir i ser fruit bo per a nosaltres.